

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.11.2013
(Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä
ennakkoratkaisupyyntö) — X v. Minister van Financiën

(Asia C-302/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — EY 43 artikla — Moottoriajoneuvot — Sellaisen henkilöauton käyttö jäsenvaltiossa, joka on rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa — Kyseisen auton verottaminen sekä ensin mainitussa jäsenvaltiossa, kun se otetaan käyttöön kansallisessa tieverkossa, että jälkimmäisessä jäsenvaltiossa sen rekisteröinnin yhteydessä — Tilanne, jossa kyseinen kansalainen käyttää ajoneuvoa sekä yksityistarkoituksiin että siirtyäkseen alkuperäjäsenvaltiostaan ensin mainitussa jäsenvaltiossa sijaitsevalle työpaikalleen)

(2014/C 39/09)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: X

Vastaaja: Minister van Financiën

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hoge Raad der Nederlanden — SEUT 21, 45, 49 ja 56 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään rekisteröintiveron kantamisesta silloin, kun ajoneuvoa ensimmäisen kerran käytetään kyseisen maan tieverkkoon kuuluvilla teillä — Vero, jonka on velvollinen maksamaan henkilö, joka asuu kahdessa jäsenvaltiossa, joista toinen on edellä mainittu jäsenvaltio, ja joka käyttää niissä ajoneuvoaan vakinaisesti — Toisessa jäsenvaltiossa rekisteröity ajoneuvo — Verotusvallan harjoittaminen kyseisten kahden jäsenvaltion toimesta

Tuomiolauselma

EY 43 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan henkilöautosta, joka on rekisteröity ja josta on jo kannettu vero toisessa jäsenvaltiossa rekisteröimisen perusteella, on maksettava vero silloin, kun se otetaan käyttöön ensin mainitun jäsenvaltion tieverkossa, kun kyseistä ajoneuvoa on tarkoitus käyttää tosiasiallisesti ja vakinaisesti näissä kahdessa jäsenvaltiossa tai kun sitä tosiasiallisesti käytetään tällä tavalla, mikäli kyseinen vero ei ole syrjivä.

⁽¹⁾ EUVL C 287, 22.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 28.11.2013
— Valittajana Euroopan unionin neuvosto sekä muina osapuolina Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran ja Euroopan komissio

(Asia C-348/12 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Iranin öljy- ja kaasuteollisuuteen kohdistetut toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Perusteluvelvollisuus — Velvollisuus perustella toimenpiteen hyväksyttävyyttä)

(2014/C 39/10)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bishop ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Muut osapuolet: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (edustajat: avocat F. Esclatine ja avocat S. Perrotet) ja Euroopan komissio (asiamiehet: M. Konstantinidis ja E. Cujo)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft v. neuvosto 25.4.2012 antamasta tuomiosta, jolla kyseinen tuomioistuin kumosi Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehrania koskevilta osin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen (EUVL L 195, s. 39), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 (EUVL L 195, s. 25), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta tehdyn päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/644/YUTP (EUVL L 281, s. 81) ja Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1) — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Luettelo henkilöistä, elimistä ja yhteisöistä, joihin varojen jäädyttämistä sovelletaan — Oikeudelliset virheet — Tutkittavaksi ottaminen — Asianomainen yhteisö on hallituksen organisaatio — Tällainen organisaatio ei voi vedota perusoikeuksien suojeluun — Todistustaakka

Tuomiolauselma

1) Asiassa T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft vastaan neuvosto, 25.4.2012 annettu unionin yleisen tuomioistuimen tuomio kumotaan.

2) Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehranin kumoamiskanne hylätään.

- 3) *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä.*
- 4) *Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä.*

(¹) EUVL C 287, 22.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.11.2013 (First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Dixons Retail plc v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-494/12) (¹)

(Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisävero — Tavaroiden luovutus — Käsite — Pankkikortin vilpillinen käyttö)

(2014/C 39/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Dixons Retail plc

Vastaaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 14 artiklan 1 kohdan ja 73 artiklan tulkinta — Tavaroiden luovutuksen käsite — Luottokortin luvattomaan ja vilpilliseen käyttöön perustuvan oston perusteella toteutettu luovutus

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan 1 alakohtaa, 5 artiklan 1 kohtaa ja 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohtaa sekä yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 14 artiklan 1

kohtaa ja 73 artiklaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa tavarain fyysinen luovutus ostajalle, joka käyttää pankkikorttia vilpillisesti maksuvälineenä, on kyseisissä 2 artiklan 1 alakohtassa, 5 artiklan 1 kohdassa, 2 artiklan 1 kohdan a alakohtassa ja 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tavaroiden luovutus ja maksu, jonka kolmas osapuoli suorittaa tällaisen luovutuksen yhteydessä tavarain luovuttajan kanssa tekemänsä sellaisen sopimuksen nojalla, jonka mukaan kyseinen kolmas maksaa luovuttajalle tavarat, jotka tämä on myynyt tällaista korttia maksuvälineenä käyttäneille ostajille, on kyseisissä 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohtassa ja 73 artiklassa tarkoitettu vastike.

(¹) EUVL C 26, 26.1.2013.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 21.11.2013 — Staatssecretaris van Financiën v. Fiscale Eenheid X NV cs

(Asia C-595/13)

(2014/C 39/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastapuoli: Fiscale Eenheid X NV cs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuudennen direktiivin (¹) 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohtaa tulkittava siten, että yhtiötä, jonka useampi kuin yksi sijoittaja on perustanut pelkästään pääoman sijoittamiseksi kiinteään omaisuuteen, voidaan pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna erityisenä sijoitusrahastona?
- 2) Jos kysymykseen 1 vastataan myöntävästi: onko kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohtaa tulkittava siten, että hallinnonin käsitteeseen on luettava myös yhtiön kolmannelle ulkoistama yhtiön kiinteän omaisuuden tosiasiallinen hyödyntäminen?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).